

עסקים

ספורט ובורקס

סמל מיסחרי של רשת מיסעדות מורפס עדיגבי תעודות ממלכתיות לצד סמל המדינה

עד כה היו למדינת ישראל רק סירטי בורקס. עכשיו יש לה גם ספורט בורקס. שידוך מוזר ביותר נוצר לפני שבועיים על גבי תעודות רישומיות המונפקות מטעם רשות הספורט במשרד החינוך. על רקע התעודות, המחולקות למשתתפים במפעלים ספורטיביים עממיים, הוטבע סימלה המיסחרי של רשת המיסעדות סמי בורקס ובניו, בדיוק מתחת לסמל מדינת ישראל, המורכב מראש התעודה.

מי שלא ברור לו הקשר שנוצר בין סימלה של המדינה לבין הסמל המיסחרי של רשת המיסעדות, יכול היה לחשוב כי משרד החינוך עומד על סף פשיטת רגל, עד כדי כך שאינו יכול להנפיק תעודות מסוג זה בעצמו, ולכן מימנה חברת סמי בורקס ובניו את הנפקת התעודות תמורת הדפסת סימלה על התעודה. בצד סמל המדינה, אולם לא דוברים ולא יער. בירור קצר שנערך בנדון גילה כי השידוך נוצר באופן שונה לגמרי.

המועצה המקומית של רעננה מיקשה לערוך לתושביה מירוף מקומי משלהם. הכוונה היתה לערוך מירוף ממש, שבסופו יוענקו תעודות וגביעים. הבעייה היחידה שעמדה בפני המועצה היתה כיצד למצוא מימון למיפעל הספורטיבי, אשר תקציב המועצה פשוט פסח עליו.

לשמור על קשרים. בעוד פקיד המועצה תוהים מה לעשות, הם גילו, אי שם בין ערימות המיסמכים במועצה, בקשת רישיון, שהגישו רשת המיסעדות סמי בורקס ובניו לפתיחת מיסעדה ברעננה. חשבו הפקידים, שאם רוצה רשת המיסעדות רישיון לפתיחת מיסעדה, היא יכולה גם לממן מיפעל ספורטיבי קטן, שירומם מעט את שם המועצה.

גם לרשת המיסעדות היתה העיסקה כדאית. בחברת סמי בורקס ובניו חלה בשנים האחרונות התפתחות רבתה. מיסעדה אחת בשדרות ירושלים ביפו, הגיעה החברה ל-25 מיסעדות הפזורות כיום ברחבי הארץ ועוד שבע נמצאות בשלבי בנייה. קבוצת הכדורגל הלאומית של הפועל כפר סבא נושאת על חולצותיה את סמל המיפי. על החברה נמצאת בבעלותה של מיסעדה פחת אלקולומברי, ומנוהלת על ידי אחד מבניה — יצחק (איציק) אלקולומברי, הי מוכר גם בחוגי הבהמה התלאביבית.

מיסעדות אלקולומברי השקיעה סכומים ניכרים בבניית המיסעדה החדשה ברעננה, בשותפות עם משה דוידובסקי, מורה לחינוך גופני ומאמן הכושר במחבי תל אביב. כדאי היה להם לשמור על קשרים טובים עם מועצת רעננה, שממנה ציפו

פירסומת בורקס על תעודת משרד החינוך וגם על תעודות בגרות, רישיונות נהיגה ותעודות לידה

מיסחרי על תעודה מקומית היא עניין אחר. בעוד שהדפסת סמל כזה על תעודה ממלכתית היא עניין שונה לחלוטין. וול-פוביץ, שהשש לסיכור בנושא זה עם מישרד החינוך, מיהר להודיע לדוידובסקי ולאלקולומברי כי הם צפויים לתביעה מיסעדות על שהדפיסו סמל מיסחרי על תעודה ממלכתית רישומית, שעליה מופיע סמל המדינה.

וולפוביץ רק שכת כי הוא עצמו השתתף בחלוקת התעודות האלה ובכך נתן את חסותו למעשה. דוידובסקי ואלקולומברי, לעומת זאת, אינם חוששים כל כך מסיכור בוכים ומתביעות מיסעדות. כמו שהם חרדים לגורל הרשיון למיסעדה החדשה, שעדיין אינו נמצא בידיהם.

אין שלא תיגמר הפרשה, יכולה הממלה להפיק ממנה מסקנות מועילות. אם אפשר לממן תעודות ספורט של משרד החינוך במודעות פירסומת המודפסת עליהם, מדוע לא ניתן לממן באותה שורה את הדפסת כל המיסמכים הממשלתיים ולחסוך בכך מיליוני ל"י? כך, למשל, יוכלו אורחי ישראל לקבל תעודת לידה עם פירסומת של מוזן לתרבות, רישיון נהיגה עם פירסומת של חברת מכונות ותעודות בגרות עם פירסומת של חברת נסיעות לחו"ל. הם יודקו לה ודאי כדי להימלט ממדינת הבורקס.

דרכי חיים

האב גילה את רצחי בניו?

רימון שהוצמד לדלת דירתו

של חיים עמר גרם לו להתנצל

בפני מישפחת חון

שנאשמה ברצח בני עמר.

עורכי הדין חיים קאזיס היה נרגש מאד. גבר רחב כתפיים ומגודל זקן עיכב אותו במסדרונות בית המישפט ואמר לו: "תמיסור בבקשה דרישת שלום למישפחת חון בבאר-שבע, ואת השתתפותי בצערם על מות בניהם. עכשיו אני יודע שהם נרצחו בסעות, והכוונה היתה לרצוח את בני".

"מי אתה?" שאל קאזיס. השיב האיש:

"אני חיים עמר, אבא של בבר ודדה". קאזיס התרגש, מכיוון שהוא טען כבר לפני למעלה מחודשיים בבית המישפט, כי מעצרה של מיכל חון ואביה בסעות יסודם. השניים נחשדו בכך ששכרו רוצחים כדי להרוג את בבר ודדה עמר. סיבת הרצח, לטענת המישפחה, היתה נקמת דם אחיה של מיכל, מרקו ודויד, שנמצאו ירויים בפאריס לפני למעלה מחצי שנה.

מיכל טענה כל הזמן שידה לא היתה ברצח, אך בכל זאת החזיקה אותה המישפחה במעצר כימעט חודש ימים, למרות שהיתה בחורש השמיני להריגה. כל אותו עת לא נשמע קולה של מישפחת עמר, ביום שבו הוכנס בנה של מיכל חון, (המשך בעמוד 64)

מופיע סמל המדינה.

דוידובסקי הדפיס גם על התעודות הממלכתיות, שהונפקו במשרד החינוך, את סימלה של רשת המיסעדות. באופן זה נוצר השידוך המוזר.

המירוף העממי נערך כמתוכנן ביום ה' שבת לפני שבועיים. השתתפו בו כמה אלפי רצים מרעננה ומהסביבה. בסופו חולקו התעודות וראשי מועצת רעננה, בנימין וולפוביץ, העניק את הגביע לזוכה המאורשר. חלוקת הפרסים נערכה בנוכחות דוידובסקי ואלקולומברי. דוידובסקי אף זכה בכבוד נוסף: שמו התנוסס בתחתית התעודה המקומית כמי שאירגן את המירוף. לכאורה באו שני הצדדים על סיפוקם. אולם היה מי שלחש על אוזנו של בנימין וולפוביץ, ראש המועצה, כי הדפסת סמל

לקבל רישיון למיסעדה החדשה.

חשש מסיכור מישפטי. אלקולומברי ודוידובסקי תרמו, איפוא, למיפעל ה'ספורטיבי' שאירגנה מועצת רעננה. הגביע לזוכה במירוף מומן מכיסם, והם גם התייבבו לסייע למועצה במיפעלים ספורטיביים אחרים. דוידובסקי אף דאג אישית להדפסת תעודות, מטעם מועצת רעננה, שחולקו למשתתפים במירוף.

דוידובסקי לא שכת גם להדפיס על רקע התעודות, את סימלה של חברת סמי בורקס ובניו. כל זאת ברשות המועצה, כמובן. אולם, למשתתפים במירוף חולקו גם תעודות מסוג אחר — תעודות ממלכתיות מטעם רשות הספורט במשרד החינוך, הי מעודדת מיפעלי ספורט עממיים מסוג זה, על ידי חלוקת התעודות. על תעודות אלה

שווה כדאי

כך חושבים מיליונים ברחבי העולם. כך תחשוב גם אתה כשתיהנה כמוהם מהטעם היחיד בסוגו של קנט. טעם עדין ומשובח - שילוב של תערובת טבק מעולה ופילטר "מיקרונייט" המפורסם.

קנט-אתה יכול לנשון בשקט